

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1965

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
40

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 152

Περί παρατάσεως της ισχύος, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Β.Δ. της 27/27 Μαΐου 1957 «περί ένοικιοστασίου» ως ισχύει ήδη, κατ' εφαρμογήν του Νόμου 4446/1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει:

1) Τὰς διατάξεις της παραγρ. 1 του άρθρου μόνου του Νόμου 4446/1964 «περί παροχής εξουσιοδοτήσεως προς συμπλήρωσιν, τροποποίησιν και κατάργησιν του ισχύοντος ένοικιοστασίου»,

2) Την υπ' αριθ. 184/1965 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου της Έπικρατείας, προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαιμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Παρατείνεται μέχρι 31 Μαρτίου 1968 ή ισχύς πασών των διατάξεων του από 27/27 Μαΐου 1957 Β. Δ. «περί ένοικιοστασίου» ως τούτο ισχύει ήδη, έπιφερομένων των ακόλουθων τροποποιήσεων:

2. Η εις τὰ άρθρα 8, 10, 27 παρ. 1 και 44 Β παραγρ. 4 έδαφ. α χρονολογία 15 Μαρτίου 1965, ως αυτή ισχύει δυνάμει του Ν. 4446/1964, αντικαθίσταται διά της χρονολογίας 31 Μαρτίου 1968.

Άρθρον 2.

Η παράγρ. 1 του άρθρου 29 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Έπί των διά του παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων από 1 'Απριλίου 1965 και έφεξής το μίσθωμα αύξανόμενον ανά εξαμηνίαν καθορίζεται ως κάτωδι, ύπολογιζόμενον εις εκατοστά επί του βασιικού μισθώματος,

α) επί κατοικιών γεννηώς εις 60 εκατοστά επί του βασιικού διά τὸ από 1ης 'Απριλίου 1965 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1965 Αον εξαμήνων, εις 70 εκατοστά διά τὸ από 1ης 'Οκτωβρίου 1965 μέχρι 31 Μαρτίου 1966 Βον εξαμήνων, εις 80 εκατοστά διά τὸ από 1ης 'Απριλίου 1966 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1966 Γον εξαμήνων, εις 90 εκατοστά διά τὸ από 1ης 'Οκτωβρίου 1966 μέχρι 31 Μαρτίου 1967 Δον εξαμήνων, εις 100 εκατοστά διά τὸ από 1ης 'Απριλίου 1967 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1967 Εον εξαμήνων και εις τὸ ελεύθερον μίσθωμα διά τὸ από 1ης 'Οκτωβρίου 1967 μέχρι 31 Μαρτίου 1968 ΣΤον εξαμήνων.

β) επί κατοικιών μισθοσυντηρητήτων των κατηγοριών α', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 5 εις 30α)ο, 40α)ο, 50α)ο, 60α)ο, 70α)ο και 80α)ο, του βασιικού ανά εξαμηνίαν κατά

τὰ άνωτέρω έν τῷ έδαφίῳ α' όριζόμενα, έφ' όσον τὰ έκ πάσης πηγῆς μηνιαία εισοδήματα αύτῶν, συνυπολογιζόμενων και τῶν συνοικούντων μετ' αύτῶν έν τῷ μισθίῳ οικείων των, δέν υπερβαίνουνσι τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν 2.500.

γ) επί τῶν μισθοσυντηρητήτων τῶν κατηγοριῶν τούτων, όν τὰ μηνιαία εισοδήματα, συνυπολογιζόμενων και τῶν συνοικούντων έν τῷ μισθίῳ οικείων των, υπερβαίνουνσι τὸ ποσόν τῶν δραχμῶν 2.500, ως και επί τῶν λοιπῶν μισθοσυντηρητήτων εις 50α)ο, 60α)ο, 70α)ο, 80α)ο, 90α)ο και 100α)ο ανά εξαμηνίαν κατά τ' άνωτέρω.

δ) επί γραφείων εις 60α)ο, 70α)ο, 80α)ο, 90α)ο, 100α)ο, του βασιικού και εις τὸ ελεύθερον μίσθωμα ανά εξαμηνίαν κατά τ' άνωτέρω.

ε) επί καταστημάτων έν γένει, εις 90 α)ο και 100 α)ο του βασιικού κατά τὸ Αον και Βον εξαμήνων, κατά τὸ Γον και Δον εξαμήνων εις τὸ ελεύθερον μίσθωμα μειωμένον κατά 30α)ο. τὸ όποιον δέν δύναται νά είναι κατώτερον του βασιικού, ούδὲ άνωτερον του διπλασίου τούτου, διά τὸ Εον εξαμήνων εις τὸ ελεύθερον μίσθωμα μειωμένον κατά 30 α)ο, τὸ όποιον επίσης δέν δύναται νά είναι κατώτερον του βασιικού, ούδὲ άνωτερον του τριπλασίου τούτου και εις τὸ ελεύθερον άπεριορίστως κατά τὸ ΣΤ' εξαμήνων.

Έάν ὁ εκμισθωτής γραφείου ή καταστήματος είναι μικροδυνάτης, δικαιούται ν' άπαιτήσει από 1ης 'Απριλίου 1965 την καταβολήν ηῤξημένου μισθώματος μέχρι του ελευθέρου.

στ') επί μισθώσεων έν αἰς μισθωτής είναι άνώνημος έταιρεία καταβάλλεται τὸ ελεύθερον μίσθωμα από 1ης 'Απριλίου 1965.

ζ') επί μισθώσεων ξενοδοχείων ύπνου, έφ' όσον διά της συμβάσεως έχει συνομολογηθῆ πάγιον μίσθωμα, εάν κείνται έν 'Αθήναις και Πειραιεί και επί τῶν ξενοδοχείων ύπνου πολυτελείας και α' τάξεως των κειμένων εις λουτραπόλεις, ως και επί μισθώσεων άκινήτων προς ύπομίσθωσιν κατ' έπαγγελμα δωματίων μετ' επίπλων, καταβάλλεται τὸ διά τὰ καταστήματα καθοριζόμενον μίσθωμα κατά τὰ έν έδαφίῳ ε' όριζόμενα, επί δὲ τῶν λοιπῶν ξενοδοχείων των όπουδήποτε κειμένων εις 80α)ο, 90α)ο και 100α)ο κατά τὸ Α', Β' και Γ' εξαμήνων, κατά τὸ Δ' εξαμήνων εις τὸ ελεύθερον, μειωμένον κατά 30α)ο, τὸ όποιον δέν δύναται νά είναι κατώτερον του βασιικού, ούδὲ άνωτερον του διπλασίου τούτου, διά τὸ Ε' εξαμήνων εις τὸ ελεύθερον, μειωμένον κατά 30α)ο. τὸ όποιον επίσης δέν δύναται νά είναι κατώτερον του βασιικού, ούδὲ άνωτερον του τριπλασίου τούτου και εις τὸ ελεύθερον άπεριορίστως κατά τὸ ΣΤ' εξαμήνων.

η') επί μισθίων χρησιμοποιοιυμένων ως κέντρων άναψυχῆς εάν εκμισθωτής αύτῶν είναι τὸ Δημόσιον, Δῆμοι, Κοινότητες, τὸ Ταμείον Μονίμων 'Οδοσφωμάτων, ή 'Επιτροπή Κήπων και Δενδροστοιχιών, ή Ζάππειος 'Επιτροπή ή άλλο Νομικόν

Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, το κατά το έδαφον δ' της παρ. 1 του άρθρου 29 του από 27.5.1957 Β. Δ. ως τουτό ισχύει πρό της δημοσιεύσεως του παρόντος, καθοριζόμενον μίσθωμα εις ποσοστά 150)ο επί των ανακατασκευών εισπράξεων, αυξάνεται κατά 100)ο από 1ης 'Απριλίου 1965 μέχρι 31 Μαρτίου 1967, από δε 1ης 'Απριλίου 1967 το καταβλητέον μίσθωμα ορίζεται εις το ελεύθερον. Εάν δια της συμβάσεως έχη καθορισθή μείζον ποσοστόν, καταβάλλεται τουτό.

δ) επί μη τουριστικών περιπτέρων ή αναψυκτηρίων ή ξενώνων ή εστιατορίων ή καταφυγίων, εάν έχμισθωτής τυγχάνη το Δημόσιον, εις το ελεύθερον μίσθωμα από 1ης 'Απριλίου 1965.

2. α) Το έδαφον α' της παραγρ. 7 του αυτού άρθρου 29 καταργείται.

Εις άς περιπτώσεις κατά τας διατάξεις του από 27.5. 1957 Β.Δ. ως τουτό ισχύει μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος, ο καθορισμός του καταβλητέου μισθώματος γίνεται εν άναφορά προς το ηύξημένον μίσθωμα, νοείται έφεξις το ελεύθερον μίσθωμα.

β) το εν τέλει του εδαφίου β' της αυτής παραγράφου προβλεπόμενον ποσοστόν ορίζεται εις το ελεύθερον μίσθωμα.

3. α) Το εν τέλει της παραγράφου 1 του άρθρου 18 οριζόμενον μίσθωμα αυξάνεται εις 80% από 1 'Απριλίου 1965 και εις το ελεύθερον από 1 'Απριλίου 1966.

β) επί της περιπτώσεως της παραγράφου 1 του άρθρου 27, καθ' ην επιτρέπεται ή πρόσληψις συνεταιρου επί καταβολή ελεύθερου μισθώματος, καταργείται ή εύχέρεια της υπό του Προέδρου μειώσεως αυτού κατά 25%.

γ) ή εν άρχή της παραγράφου 2 του άρθρου 29 φράσις «ως και ή 'Αγροτική Τράπεζα» απαλείφεται.

4. Το πρώτον έδαφον της παραγράφου 7 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως έξης:

«7. 'Ως ελεύθερον μίσθωμα νοείται το δυνάμενον να πραγματοποιηθή εν μισθώσει ελευθέρως συναπτομένη κατά τόν εις τας ειδικάς διατάξεις του έννοικισταίου καθοριζόμενον χρόνον ενάρξεως καταβολής τούτου».

5. 'Επί θεάτρων και κινηματογράφων τὰ κατά το άρθρον 33 καθοριζόμενα μισθώματα (ποσοστά επί των ανακατασκευών εισπράξεων) αυξάνονται κατά 10% από 1 'Απριλίου 1965 μέχρι 31 Μαρτίου 1967. Από 1 'Απριλίου 1967 το καταβλητέον μίσθωμα ορίζεται εις το ελεύθερον.

Το πρώτον έδαφον της παραγράφου 3 του άρθρου 29 ισχύει και εν προκειμένω.

Άρθρον 3.

1. 'Η παράγραφος 11 του άρθρου 44 Α' αντικαθίσταται ως έξης:

«11. 'Επί των δια του παρόντος παρατεινομένων μισθώσεων από 1 'Απριλίου 1965 και έφεξις το μίσθωμα αυξανόμενον ανά εξαμηνίαν, καθορίζεται ως κάτωθι, υπολογιζόμενον εις εκατοστά επί του βασικού μισθώματος:

α) επί κατοικιών γενικώς εις 30 εκατοστά επί του βασικού δια το από 1ης 'Απριλίου 1965 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1965 Α' εξαμηνον, εις 35 εκατοστά δια το από 1ης 'Οκτωβρίου 1965 μέχρι 31 Μαρτίου 1966 Β' εξαμηνον, εις 40 εκατοστά δια το από 1 'Απριλίου 1966 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1966 Γ' εξαμηνον, εις 45 εκατοστά δια το από 1 'Οκτωβρίου 1966 μέχρι 31 Μαρτίου 1967 Δ' εξαμηνον, εις 50 εκατοστά δια το από 1 'Απριλίου 1967 μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1967 Ε' εξαμηνον και εις το ελεύθερον μίσθωμα δια το από 1ης 'Οκτωβρίου 1967 μέχρι 31 Μαρτίου 1968 ΣΤ' εξαμηνον.

β) επί κατοικιών μισθοσυντηρήτων των κατηγοριών α', δ' και ε' της παρ. 1 του άρθρου 5 εις 15 ο)ο, 25 ο)ο, 30 ο)ο, 35 ο)ο, 40 ο)ο και 50 ο)ο του βασικού ανά εξαμηνίαν κατά τὰ άνωτέρω εν τῷ εδαφίῳ α' οριζόμενα, έφ' όσον τὰ εκ πάσης πηγῆς μηνιαία εισοδήματα αυτών συνυπολογιζόμενων και των συνυποκόντων μετ' αυτών εν τῷ μισθίῳ οικείων των δεν υπερβαίνουν το ποσόν των δρχαμῶν 2.500.

γ) επί κατοικιών των μισθοσυντηρήτων των κατηγοριών τούτων, ών τὰ μηνιαία εισοδήματα, συνυπολογιζόμενων και των συνυποκόντων εν τῷ μισθίῳ οικείων των, υπερβαίνουν το ποσόν των δρχαμῶν 2.500, ως και επί των λοιπών μισθοσυντηρήτων, εις 25 ο)ο, 30 ο)ο, 35 ο)ο, 40 ο)ο, 45 ο)ο, και 60 ο)ο ανά εξαμηνον κατά τὰ άνωτέρω.

δ) επί γραφείων εις 30 ο)ο, 35 ο)ο, 40 ο)ο, 45 ο)ο και 50 ο)ο του βασικού και εις το ελεύθερον ανά εξαμηνον ως άνωτέρω.

ε) επί καταστημάτων εις 40 ο)ο, 45 ο)ο, 50 ο)ο και 60 ο)ο του βασικού κατά τὰ Α', Β', Γ' και Δ' εξαμηνον κατά τὸ Ε' εξαμηνον εις το ελεύθερον μειωμένον κατά 30 ο)ο το όποιον δεν δύναται να είναι κατώτερον του κατά τὸ Δ' εξαμηνον καταβληθέντος μισθώματος και εις το ελεύθερο μίσθωμα άπεριορίστως κατά τὸ ΣΤ' εξαμηνον.

στ) επί μισθώσεων εν αἰς μισθωτής είναι άνώνυμος εταιρεία καταβάλλεται το ελεύθερον μίσθωμα από 1 'Απριλίου 1965.

ζ) επί μισθώσεων ξενοδοχείων ύπνου εις 35 ο)ο, 40 ο)ο, 45 ο)ο και 50 ο)ο του βασικού κατά τὰ Α', Β', Γ' και Δ' εξαμηνον, κατά τὸ Ε' εξαμηνον εις το ελεύθερον μειωμένον κατά 30 ο)ο, το όποιον δεν δύναται να είναι κατώτερον του κατά τὸ Δ' εξαμηνον καταβληθέντος μισθώματος και εις ελεύθερον μίσθωμα άπεριορίστως κατά τὸ ΣΤ' εξαμηνον.»

2. Εις το τέλος του εδαφίου β' της παραγράφου 4 του άρθρου 44Β προστίθεται ή φράσις «το όποιον δεν δύναται να είναι κατώτερον των δια του άρθρου 29 καθοριζόμενων μισθωμάτων».

Άρθρον 4.

1. 'Εν ούδεμιᾷ περιπτώσει το κατ' έφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος διατάγματος ποσόν των καταβλητέων μισθωμάτων δύναται να είναι κατώτερον του μέχρι της ισχύος τούτου καταβαλλόμενου, ούδε άνωτερον του ελευθέρου μισθώματος.

2. 'Εν διαφωνία των μερών, ως προς τόν προσδιορισμόν του καταβλητέου μισθώματος, τούτο καθορίζεται υπό του Προέδρου Πρωτοδικών κατά το άρθρον 46.

Άρθρον 5.

'Η παρ. 10 του άρθρου 13 αντικαθίσταται ως έξης:

«10. α) 'Εάν έχμισθωτής είναι μικροϊδιοκτήτης και ττερῆται έπαρκών προς στοιχειώδη συντήρησιν αυτού και της οικογενείας του εισοδημάτων, β) εάν το μίσθιον αποτελῇ τῆν μοναδικήν περιουσίαν μικροϊδιοκτήτου γονέως, δίδεται δε εις προίκισιν θυγατρὸς ή αποτελῇ τῆν μοναδικήν περιουσίαν τῆς ύπανδρευομένης μικροϊδιοκτητήριας, γ) εάν ή έχμισθωτρια μικροϊδιοκτήτρια είναι άγαμος, ή χῆρα άποκτηῖσα άποδεδειγμένως το μίσθιον δια της άμοιβῆς της εκ της προσωπικῆς της εργασίας. Εις πάσας τας περιπτώσεις της παρ. ταύτης εάν ο μισθωτής έξωθούμενος καθίσταται βέβαιον, ότι θὰ περιέλθῃ εις άδελότητα, δικαιούται άποζημιώσεως κατά τὰ ή παρ. 11 του άρθρου 34 οριζόμενα.»

Άρθρον 6.

1. 'Η παρ. 11 του άρθρου 12 αντικαθίσταται ως έξης:

«Εάν ο μισθωτής είναι άνώνυμος τραπεζική εταιρεία συμπεριλαμβανομένης και της 'Αγροτικής Τράπεζας».

2. Εις το άρθρον 12 προστίθεται παράγραφος 14 έχου ούτω:

«14. 'Εάν έχμισθωτής είναι οί ΣΕΚ, ή 'Αγροτική Τράπεζα ή Ειδικόν Ταμείον 'Ανεγέρσεως Δικαστικών Μεγάρων ή Φυλακῶν και το μίσθιον πρόκειται να καταβληθῇ δι' άμοιβῆς κτιρίου προς στέγασιν των υπηρεσιών αυτών ή προς άνέγερσιν δικαστικού μεγάρου. 'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ο έχμισθωτής δικαιούται άποζημιώσεως κατά τας διατάξεις της παρ. 2Β του άρθρου 7 του Β. Διατάγματος της 26)29 'Απριλίου 1955 «περί κωδικοποιήσεως κλπ. των διατάξεων του από 23.9.48 Β.Δ. «περί εκτελέσεως της παρ. 2 του άρθρου 4 του ψηφίσματος ΚΗ)1947», ως άντικατεστάθη υπό του άρθρου 7

του Β.Δ. της 17)23.10.57, προσαυξανόμενης κατά 30ο), εάν ο μισθωτής δικαιούται επανεγκαταστάσεως κατά τās κειμένες διατάξεις».

3. Η παράγρ. 9 του άρθρου 14 αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Επί μισθώσεως θεάτρου ή κινηματογράφου ή ψυχαγωγικού κέντρου ή εγκαταστάσεως θαλασπίων λουτρών εάν ο εκμισθωτής είναι το Δημόσιον, Δήμοι ή Κοινότητες. Ο μισθωτής εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ παραμείνῃ ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Β. Δ. καταβάλλοντες τὸ κατὰ τὰς μέχρι τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχυούσας διατάξεις ὁριζόμενον μίσθωμα.»

4. Εἰς τὸ ἄρθρον 14 προστίθενται παράγραφοι 16 καὶ 17 ἔχουσαι οὕτω:

«16. Εάν ὁ εκμισθωτής είναι Δῆμος ἢ Κοινότης καὶ τὰ ὑπὸ ἐνοικιοστάσιον καταστήματα κείνται εἰς ἐνιαῖον οἰκοδομικὸν συγκρότημα καταστημάτων, καταλαμβάνον ὁλόκληρον οἰκοδομικὸν τετράγωνον καὶ εἰς ἀναλογίαν κατ' ἀριθμὸν τὸ παλὸν 1)3 τοῦ συνόλου τῶν καταστημάτων τοῦ τετραγώνου καὶ ἀφ' ἧς ληφθῇ ἀπόφασις ὑπὸ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ δημιουργίαν κοινοχρήστου χώρου.

Εἰς τοὺς ἐξωθούμενους μισθωτὰς ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις μέχρι ποσοῦ μισθωμάτων ἐνὸς ἔτους, ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Μὴ γενομένης τῆς καταδείξεως ἐντὸς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν μισθίων, οἱ ἐξωσθέντες μισθωταὶ δικαιούνται επανεγκαταστάσεως, ἐπιφυλασσομένου ὑπὲρ αὐτῶν παντὸς δικαιώματος πρὸς ἀποζημίωσιν.»

«17. Εάν τὸ μίσθιον εἶναι ἀσκηπὴς χώρος μετὰ ἢ ἄνευ προχείρων ἐπ' αὐτοῦ κατασκευῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθωτὴν ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις μέχρι ποσοῦ τριῶν ἐτῶν μισθωμάτων, ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.»

* Ἀρθρον 7.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 16 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐπίσης δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ μετατροπὴ τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου καὶ εἰς τὸν συντρέχον αἱ ὑπὸ στοιχ. α', γ' καὶ δ' προϋποθέσεις ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς εἶναι δομώπληκτος καὶ προσφέρεται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος.»

* Ἀρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 26 καταργούνται.

Οἱ περὶ ὧν αὗται μόνιμοι ἐνοικοὶ ξενοδοχείων, οἰκοτροφείων καὶ τῶν κατ' ἐπάγγελμα ὑπομισθουμένων οἰκιῶν δύνανται νὰ παραμείνουν εἰς τὸ μίσθιον ἐπὶ τρίμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Β. Δ. καταβάλλοντες τὸ κατὰ τὰς μέχρι τοῦ διατάγματος τούτου ἰσχυούσας διατάξεις ὁριζόμενον μίσθωμα. Εάν καθίσταται βέβαιον ὅτι ὁ ἐξωθούμενος μισθωτὴς θὰ περιέλθῃ εἰς ἀθλιότητα, δικαιούται ἀποζημιώσεως κατὰ τὰ ἐν παραγρ. 11 τοῦ ἄρθρου 34 ὁριζόμενα.

* Ἀρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 34 ἐπέρχονται αἱ ἀκόλουθοι τροποποιήσεις:

1. Τὰ ἐδάφια δεύτερον, τρίτον καὶ πέμπτον τῆς παραγρ. 1 καταργούνται.

2. Τὸ τέταρτον ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ δικαίωμα ἰδιοκατοικίσεως δύναται ν' ἀσκηθῇ αὐτοτελῶς καὶ ὑπὲρ τῆς συζύγου ἢ κατιόντων ἢ ἀνιόντων ἢ ἀδελφῶν τοῦ ἰδιοκατήτου, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι ἔχουν ἀνάγκην ἰδίᾳς κατοικίας καὶ στεροῦνται καταλλήλου τοιαύτης.»

3. Ἡ παράγρ. 3 αντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«Τὸ δικαίωμα ἰδιοκατοικίσεως παρέχεται εἰς τὸν συντρέχον αἱ ἀκόλουθοι προϋποθέσεις ἐν τῇ προσωπῇ τοῦ ἀσκούντος αὐτό:

α) εἰάν εἶναι ἐγκατεστημένος ἐν τῇ πόλει ἐν ἣ τὸ μίσθιον μόνιμως ἐν ἔτος πρὸ τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀρρώγης ἢ συντρέχον σοβαροὶ λόγοι πρὸς μόνιμον ἐν αὐτῇ ἐγκαταστάσιν (δημόσιος ὑπάλληλος, ἀνάπηρος πολέμου, ὁμογενής). Δὲν ἀπαιτεῖται ἡ συνδρομὴ τῆς προϋποθέσεως τοῦ ἐδαφίου τούτου προκειμένου περὶ ἐκμισθωτῶν ἀπελαθέντων ἢ ἀναγκασθέντων νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ Αἰγύπτου ἢ ἄλλων περιοχῶν τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐγκατασταμένων ἐν τῇ πόλει ἐνθα τὸ μίσθιον. Εάν οὗτοι εἶναι ἐκμισθωταὶ πλειόνων κατοικιῶν, τῶν ὁποίων ἡ μίσθωσις παρατείνεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ἡ ἰδιοκατοικίσις περιορίζεται ἐπὶ ἐνὸς τούτων κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν μισθωτὴν.

β) ἂν ἐγένετο κύριος τῆς μισθίου οἰκίας μέχρι τῆς 1ης Μαρτίου 1963 ἢ καὶ μεταγενεστέρως, ἀλλὰ μόνον ἐκ προηγουμένου παρ' οἰουδήποτε συσπαθείσης, ὅποτεδήποτε καὶ ἂν ἐγένετο ὁ γάμος ἢ ἐκ κληρονομίας ἢ κληροδοσίας, ἢ ἐκ δωρεᾶς, ἐφ' ὅσον ὁ προιουδότης, κληρονομούμενος ἢ δωρητής, ἦτο κύριος πρὸ τῆς 1ης Μαρτίου 1963. Ἐπὶ μεταβιβάσεως τῆς μισθίου οἰκίας λόγω συστάσεως προικὸς ἢ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις εἶναι ἐκτελεστὴ μόνον μετὰ τὴν παρέλευσιν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἥτις τάσσεται διὰ τῆς ἀποφάσεως ὡς ὅρος ἐκτελέσεως ταύτης.»

4. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 καταργεῖται.

5. Αἱ παράγραφοι 5 καὶ 6 αντικαθίστανται ὡς ἐξῆς:

«5. Στερεῖται τοῦ δικαιώματος ἰδιοκατοικίσεως ὁ ἐκμισθωτὴς εἰάν ἐνοικῇ μόνος, ὁ δὲ μισθωτὴς του δὲν ἐνοικῇ μόνος.

Κατ' ἐξαιρέσιν δύναται ὁ Πρόεδρος καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ διατάξῃ τὴν ἰδιοκατοικίσιν εἰάν ὁ ἐκμισθωτὴς βάσει τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν συνθηκῶν εἶναι ἄξιος μείζονος προστασίας ἔναντι τοῦ μισθωτοῦ.»

«6. Δὲν χωρεῖ ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος ἰδιοκατοικίσεως α) εἰάν ἡ οἰκονομικὴ καὶ οἰκογενειακὴ κατάστασις τοῦ μισθωτοῦ εἶναι τοιαύτη ὥστε γενομένης δεκτῆς τῆς περὶ ἰδιοκατοικίσεως ἀγωγῆς, καθίσταται βέβαιον, ὅτι καὶ μετὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως θὰ περιέλθῃ οὗτος εἰς ἀδυναμίαν ἐξευρέσεως στέγης, ἔστω καὶ εἰς ἀπομεμακρυσμένην συνοικίαν ἢ προάστιον, πληρούσης τὰς στοιχειώδεις στεγαστικὰς ἀνάγκας αὐτοῦ καὶ τῶν συνοικούντων μετ' αὐτοῦ οἰκείων του, ἐκτὸς εἰάν ὁ ἐκμισθωτὴς προσφέρεται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀπαιτουμένης ἐπὶ πλεόν τῆς δυνατότητος τοῦ μισθωτοῦ κατὰ μῆνα ἐπιβαρύνσεως, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

β) Κατὰ ἱατρῶν καὶ ὁδοντιάτρων διατηρούντων ἱατρεῖον ἐν τῷ μισθίῳ ἐφ' ὅσον δὲν διατηροῦν ἕτερον τοιοῦτον ἀλλαχοῦ καὶ προσφέρονται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλεόν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἀπαιτουμένου πρὸς ἐνοικίσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἐλευθέρου μισθώματος καὶ τοῦ ὑπ' αὐτῶν καταβαλλομένου διὰ τὸ μίσθιον.»

6. Ἡ παράγραφος 9 καταργεῖται.

* Ἀρθρον 10.

1. Εἰς τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 38 (ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Β.Δ. 835)1960) ἡ χρονολογία «1 Μαρτίου 1955» αντικαθίσταται διὰ τῆς χρονολογίας «1 Μαρτίου 1963».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 39 προστίθεται παράγραφος ὑπ' ἀρ. 9. 7 ἔχουσα οὕτω:

«7. Δικαίωμα ὀλικῆς ἰδιοχρήσεως ἔχουν ἐπίσης οἱ ἀπελαθέντες ἢ ἀναγκασθέντες νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ Αἰγύπτου ἢ ἄλλων περιοχῶν τῆς ἀλλοδαπῆς ἐκμισθωταὶ γραφείου ἢ καταστήματος πρὸς ἄσκησιν ἐν αὐτοῖς ἰδίου ἐπαγγέλματος. Εάν οὗτοι εἶναι ἐκμισθωταὶ πλειόνων γραφείων ἢ καταστημάτων ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, ὧν ἡ μίσθωσις παρατείνεται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἡ ἰδιόχρησις περιορίζεται ἐπὶ ἐνὸς τούτων κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἐκμισθωτοῦ, κοινοποιουμένης διὰ δηλώσεώς του πρὸς τὸν μισθωτὴν. Εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθω-

τὴν ἐπιδικάζεται ἀποζημιώσεις μέχρι ποσῶ μισθωμάτων ἐνὸς ἔτους ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.»

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐν ἀρχῇ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 40 προθεσμία ἐνὸς μηνός, πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ ἐπιτυχόντος ἰδιοκατοίκῃσιν ἢ ἰδιόχρησιν ἐκμισθωτοῦ εἰς τὸ παραχωρηθὲν αὐτῷ μίσθιον, ὀρίζεται τρίμηνος.

Ἄρθρον 12.

Εἰς ἃς περιπτώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 27.5.1957 Β.Δ., ὡς τοῦτο ἴσχυε μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προβλέπεται καταβολὴ ἀποζημιώσεως εἰς τὸν μισθωτὴν λόγῳ ἄρσεως τῆς ἀναγκαστικῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως, αὕτη ἐξακολουθεῖ ὑπολογιζομένη βάσει τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὀριζομένων ποσιστῶν ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθώματος, πλὴν ἂν εἰδικῶς ὀρίζεται ἄλλως.

Ἄρθρον 13.

Καταργοῦνται αἱ παράγραφοι 1 τοῦ ἁρθροῦ 50 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 53.

Ἄρθρον 14.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ἀνατίθεται τὴν δημοσιεύσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Β. Διατάγματος, ἡ ἰσχύς τοῦ ὁποίου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 16 Μαρτίου 1965.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαρτίου 1965

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΗΛ. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, Ι. ΖΙΓΔΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ, Ν. ΖΟΡΜΠΑΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΗΤΡΟΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Α. ΣΠΑΝΟΡΡΗΓΑΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΤΣΗΣ, ΕΤΑΙΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Ν. ΜΑΛΛΙΑΚΑΣ.